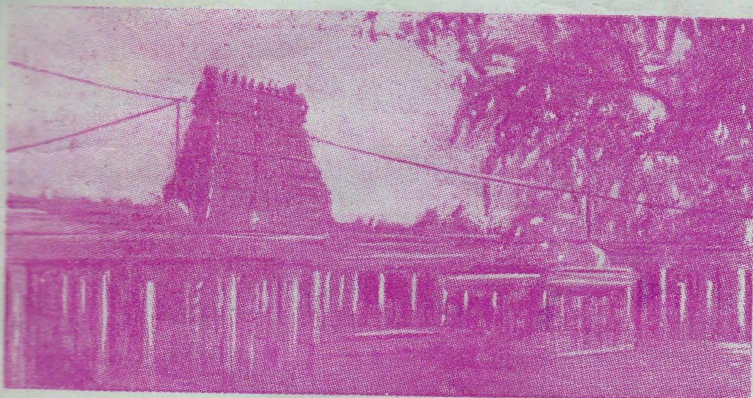
திருவாவடுதுறை யாதீன வெளியீடு 25.

உ
சிவமயம்.

சமயம்.

திருவிடைமருதூர்க் கோயில்

: தமிழ்வளர்ச்சிக்கழகம் :

விரோதி-௵ சித்திரை-௴ 4, 5 தேதிகள்

1949

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீன
வித்துவான்,

ஸ்ரீ சபாபதி நாவலரவர்கள் இயற்றிய

சமயம்.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து
20-வது குருமஹா சந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்
கட்டளையிட்டருளியபடி

ஷை ஆதீனத்து வித்துவான்
த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையால்
பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டது

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்
விரோதி-ஸு சித்திரை-மீ 4, 5 தேதிகள்
1949.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து
20-வது குருமகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாசாரியசுவாமிகள்

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னுரை.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி
வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீடூழி
தழைக மாதோ

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.

சமயம் என்னும் இவ்வுரை நடை நூல் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து வித்துவ சிகாமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ சபாபதி நாவலரவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து வட கோவையிற் றோன்றியவர்கள். வடமொழி தென்மொழி யாதிய நூல்களில் சிறந்த புலமையுடையவர்கள். அஞ்சா நெஞ்சினர். சித்தாந்த சைவ சமயம் தழைக்க நல்ல தொண்டாற்றியவர்கள். இவ்வாதீனத்திலே பதினொருவது பட்டத்து ஸ்ரீகுருமஹா சந்நிதானமாக எழுந்தருளியிருந்து ஞான சூரியனாக விளங்கிப் பெரும்புகழ்பெற்ற மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள் காலத்திலே இவ்வாதீனத்து மகாவித்துவானாக விளங்கி உலகத்திலே பெரும்புகழ் எய்திய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் காலத்துக்குப் பின்பு ஆதீன வித்துவானாக இருந்து விளங்கியவர்கள் இவ்வாதீனத்திலே ஞான தீட்சையும் பெற்றுள்ளவர்கள்.

சிதம்பர சபாநாதபுராணம், சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரக மொழி பெயர்ப்பு, பாரத தாற்பரிய சங்கிரக மொழி பெயர்ப்பு, இராமாயண தாற்பரிய சங்கிரக மொழி பெயர்ப்பு, சிவகர்ணாமிர்த மொழி பெயர்ப்பு, திராவிடப்பிரகாசிகை முதலிய பல நூல்களியற்றித் தமிழையுஞ் சைவத்தையும் வளர்த்து வந்தவர்கள்.

இச் 'சமயம்' என்னும் உரைநடைநூல் அளவில் சிறியதாயினும் பொருளில் மிகத் தெளிவாகச் சமயங்களைப்பற்றி மக்களுக்கு அறிவுறுத்துவது. சமயத்தை மக்கள் எவ்வாறு பேணி வளர்த்தல் வேண்டும் என்பதும் பிறவும் படிப்படியாக இதன்கண் விளக்கப்பட்டுள.

நாவலரவர்களால் எழுதப்பட்ட 'இராமாயண தாற்பரிய சங்கிரகம்' உரையுடன் இவ்வாதீனத்து 6-வது வெளியீடாகவும், 'ஞானசூடாமணி' 19-வது வெளியீடாகவும் வந்துள்ளன. 'சமயம்' என்னும் இவ்வுரை நடைநூல் இவ்வாதீனத்து 25-வது வெளியீடாக இப்போது வெளிவருகிறது. இதன் முதற் பதிப்பு சென்ற சர்வசித்து-ஞு தை-மீ த்திலே நாவலரவர்களால் தமது சித்தாந்த வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையில் பதிக்கப் பெற்றுள்ளது. அதன் ஒரு பிரதி மிகவும் கிழிந்து போகும் நிலையில் மிக நீண்டகாலமாக அடியேனால் பாதுகாத்து வைக்கப்பெற்றிருந்தது. அடியேன் இவ்வாதீன கைங்கரியத்தை மேற்கொண்ட பின் இவ்வாதீனத்திலே இப்போது குருமஹா சந்நிதானமாக எழுந்தருளியிருந்து சிவக்ஷேத்திரபரிபாலனம், குருக்ஷேத்திர பரிபாலனம், செந்தமிழ்ப் பரிபாலனம் சித்தாந்த சைவபரிபாலனம் முதலிய பல சிவ புண்ணியச் செயல்களை இவ்வாதீனத்து சம்பிரதாய விரோதமின்றிச் செய்துவரும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகளிடத்து விண்ணப்பம் செய்தவுடன் பரிசோதித்து அச்சிடுவிக்கக் கட்டளையிட்டருளினார்கள். மற்றும், நாவலரவர்கள் செய்த நூல்களையும் பிறவற்றையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளியிட்டுத் தமிழுலகத்துக்கும் சைவவுலகத்துக்கும் உபகரிக்க வேண்டுமென ஆணையுந் தந்துள்ளார்கள். அவ்வாணையைச் சிரமேற்கொண்டு இதனையும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். இவ்வுரை நடைநூல் 62-ஆண்டுகளுக்குப்பின் மறுமுறை திருவருளால் வெளிவருகிறது. இதிற் காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு அறிஞர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

திருவாவடுதுறை, } து. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை
16—4—1949. } ஆதீன வித்துவான்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயம்

*

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே,

தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை யுடைமை யெமையிகழார் — தம்மை
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

சமயமாவது மனிதர்கள் அறிவுவிளக்கம் பெற்று உறுதியெய்தி இன்பவாழ்வு அடைதற்குச் சாதகமாயுள்ள ஞானாலயமாம்.

சமயம் காணப்படும் அசேதனப் பிரபஞ்சமாகிய உலகத்தின் சொரூபத்தினையும், அதுபோலக் காட்சியினால் எளிதில் அறியவராது அநுமானப் பிரமாணத்தினால் ஊகித்து இனிது அறிய நிற்கும் சேதனப் பிரபஞ்சமாகிய ஆன்மாக்களின் சொரூபத்தினையும், முழுமுதற் கடவுளாகிய பரமான்மாவின் சொரூபத்தினையும், ஐய விபரீதமில்லாமல் தெளிவாகக் காட்டும் ஞான தீபமாம். சமயம் மனிதர் சரீர சுகத்திற்கும் ஆன்ம சுகத்திற்கும் அநுகூலமாகும் நன்மைகளை விதித்து அவ்விரண்டு சுகத்திற்கும் பிரதிகூலமாகும் தீமைகளை விலக்கி அவரைக்காக்கும் ஞான அரணமாம். சமயம் மனிதர் தாம் பெறுங்கல்வி,

செல்வம், அதிகாரம் முதலிய பேறுகளுக்கு ஏற்கும்படி தாரதம்மியம் பெற்று அன்புசெய்து அளவளாவி வாழுவதற்குரிய லௌகிக வைதிக ஒழுக்கங்களைப் போதிக்கும் நீதி நிலயமாம். சமயம் மனிதர்களுக்குக் கரும சாதனங்களை அறிவிக்கும் தந்திர கலாரூபமாம். சமயம் மனிதர்க்கு நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகத்தினை உணர்த்தும் உபதேச கலாரூபமாம். சுருங்கச் சொல்லின், சமயம் மனிதர்களுடைய இகபர சுகங்களுக்கு, இன்றியமையாத சாதகங்களெல்லாவற்றினையும் அவர்களுக்குக் குறைவறக் கொடுக்குஞ் சர்வ சத்தப் பிரமரூபமான ஒரு கற்பகதரு வெனப்படும்.

சமயம் முதற்கடவுள் நிறுத்தியதும், முதற்கடவுள் ஆணையினால் தத்துவஞான சித்தியுடையோர் நிறுத்தியனவும், கலைஞான சித்தியுடையோர் நிறுத்தியனவும், பிராகிருத விசேட புத்திமான்கள் நிறுத்தியனவும், பிராகிருத சாமானிய புத்திமான்கள் நிறுத்தியனவுமெனப் பலவகைப்படும். முதற் கடவுள் நிறுத்திய சமயம் மேற்சொல்லிய இலக்கணங்களும் அவை போல்வனவுமாகும் நலங்கள் பிறவும் ஒருங்குடையதாய்த் திரிபின்றி மற்றைச் சமயங்கள் சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் தன்னிடத்தடங்கக்கொண்டு விளங்கும் பூரண மார்க்கமாம். மற்றைத் தத்துவஞான சித்தியுடையார் முதலியோர் நிறுத்திய சமயங்களெல்லாம் ஒவ்வோர் வகுப்பினராயுள்ள அதிகாரிகளுக்கே உரியனவாய்க் காலந்தோறும் தன்மை வேறுபட்டுவரும் ஏகதேச மார்க்கங்களாம்.

இனிப் பிராகிருத சாமானிய புத்திமான்கள் நிறுத்திய சமயங்களை நோக்கப் பிராகிருத விசேட புத்திமான்கள் நிறுத்திய சமயங்கள் வியாபகமாம். பிராகிருத விசேட புத்திமான்கள் நிறுத்திய சமயங்களை நோக்கக் கலைஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்கள் வியாபகமாம். கலைஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்களை நோக்கத் தத்துவஞான சித்தியுடையோர் நிறுத்திய சமயங்கள் வியாபகமாம். தத்துவஞான சித்தியுடையோர் நிறுத்திய சமயங்களை நோக்க முதற் கடவுள் நிறுத்திய சமயம் வியாபகமாம்.

இனி, முதற் கடவுள் நிறுத்திய சமயம் சமய அரசான அதீத சமயமெனவும், தத்துவ ஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்கள் அகச் சமயங்களெனவும், கலைஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்கள் அகப்புறச் சமயங்களெனவும், பிராகிருத விசேட புத்திமான்கள் நிறுத்திய சமயங்கள் புறச் சமயங்களெனவும் அறிஞரால் வழங்கப்படும்.

இனி, முதற் கடவுள் நிறுத்திய சமயம் ஒன்றேயாம். ஏனையோர் நிறுத்திய சமய வகைகள் நான்கும் ஒவ்வொரு வகையிற் பற்பல பகுதி யுடையனவாய், அப்பகுதியுள்ளும் ஒவ்வொரு பகுதியிற் பற்பல பேதமுடையனவாய் விரிந்து நடக்கும். இன்னும் மேன்மேற் சமயங்களை நோக்கக் கீழ்க் கீழ்ச் சமயங்கள் பொய்யாகக் காணப்படும். அங்ஙனமாயினும், ஒவ்வொரு சமயங்களும் ஒவ்வோர் வகுப்பினராகிய அதிகாரிகளின் பொருட்டு வேண்டப்பட்டுப் பயன்படுவனவாகிச் சத்தியமாகவே போற்றிக் கோடற் பாலனவாம். உண்மையாகப் பார்க்குமிடத்து இறைவன் நிறுத்திய சமயமே எல்லாப் படியிலுஞ் சத்தியமாம், ஏனையோர் நிறுத்திய சமயங்கள் மேன்மேல் நோக்கச் சத்தியமிகுந்துங் கீழ்க்கீழ் நோக்கச் சத்தியங் குறைந்துங் காணப்படும், அதுவன்றி முழுதும் அசத்தியமாய்க் காணப்படுஞ் சமயம் ஒன்றும் இல்லையென்க.

கீழ்ச் சமயங்களில் நிற்பவர் அவைகள் சொல்லும் அறங்களை வழுவாது அநுட்டிப்பின், அந்த அநுட்டான பலத்தினால் மேற் சமயஞ் சார்ந்து, இப்படியே இறுதியில் முதற் கடவுள் நிறுத்திய அதீத சன்மார்க்கம் எய்தப்பெற்று, அது சொல்லும் ஞான சாதனங் கடைப்பிடித்து அநுட்டித்துத், தத்துவஞான சித்தி கைகூடிப் பரமுத்தி எய்துவர். இந்த நியாயத்தினால், மற்றைச் சமயகோடிகளெல்லாம் பரம்பரையில் முத்திக்கு வாயில்களாமென்றும் முதற் கடவுள் நிறுத்திய அதீத வருள்மார்க்கம் சாக்ஷாத்தாகவே முத்திக்கு வாயிலாமென்றும் அறிக. இன்னும், மற்றைச் சமயகோடிகளெல்லாம் இறைவன் அருட்சன்மார்க்கத்தினை அடைவித்தலாகிய முக்கியப் பிரயோசனத்தினைத் தருதலேயன்றி ஒவ்வோர் புண்ணிய லோகப் பிராப்தியாகிய அவாந்தரப் பிரயோசனங்களையும் தனித்தனி தரவல்லனவாம்.

புறப்புறச் சமயபேதங்களும், புறச்சமயபேதங்களும், முதற் கடவுள் அதிஷ்டிக்கும் தூல மாயா தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றினையும், சூக்கும மாயா தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றினையும், அதி சூக்கும மாயா தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றினையும் முறையே தெய்வ ஸ்தானமாகவும் முத்தி ஸ்தானமாகவுங் கொண்டு நிற்கும். அகச்சமய பேதங்கள் முதற்கடவுள் அதிஷ்டிக்கும் ஸ்தடத்த வடிவங்களாகிற மாயா சுத்த தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றினைத் தெய்வ ஸ்தானமாகவும் முத்தி ஸ்தானமாகவுங் கொண்டு நிற்கும், அதீத சன்மார்க்கமோ தத்துவாதீதமாயுள்ள முதற் கடவுளின் சொரூப சின்மய வெளியினையே தெய்வ சந்நிதியாகவும் முத்தி முடிபாகவுங் கொண்டு நிற்கும்.

இனி, இது முதற்கடவுள் நிறுத்திய பூரண சமயமென்றும், இவை தத்துவஞான சித்தியுடையார் முதலி

யோர் நிறுத்திய சமய பேதங்களென்றும், இப் பொது வுரையில் வரைந்து சொல்லோம். இலக்கணங்கொண்டு இலக்கியம் வரையறுத்து உணர்வார்போலச் சமயங்கள் சொல்லும் பொருட் பலாபலங்கொண்டு இது முதற் கடவுள் நிறுத்திய ஆதிப் பெருஞ்சமயம், இவை ஏனையோர் நிறுத்திய சோபான சமயங்கள் என்றும், இவற்றுள்ளும் இப்பிரபலத்தினால் இது உயர்ந்தது, இத்துர்ப்பலத்தினால் இது அதனிற் றாழ்ந்தது என்றும், சமய வரையறை எய்தத் தாரதம்மிய விவேகஞ் செய்தல் விவேகிகள் கடனாம்.

இனிச் சமயங்களின் வன்மையும் மென்மையும் பகுத்தறிதற்கு அநுகூலமாகுங் கருவிகள் பல உண்டு. அவற்றுள், அவ்வன்மை மென்மை வேறுபாடுகள் இலகுவாக அறிய நிற்கும் பொதுக் கருவிகள் சிலசொல்வாம். எந்தச் சமயம் தான் பரம்பொருளெனக் கூறுந் தெய்வத்திற்கு நால்வகை யோனி வாய்ப்பட்டுப் பிறந்து இறந்து வருங் கர்மகதி கூறிற்றில்லையோ அது வலியுடைய சற்சமயம். எந்தச் சமயம் தான் பரம்பொருளெனக் கூறுந் தெய்வத்திற்கு நால்வகை யோனி வாய்ப்பட்டுப் பிறந்து இறந்து செல்லுங் கர்மகதி கூறிற்றோ அந்தச் சமயம் மென்மையுடைய அசற்சமயம். எந்தச் சமயம் பிற சமயங்களும் சாஸ்திரங்களும் சொல்லும் பொருளெல்லாம் தன்கண் அடங்கக் கொண்டு அவை சொல்லாத பல நுண்பொருள் சொல்லி மேம்படுமோ அந்தச் சமயம் வலியுடைய சற்சமயம், எந்தச் சமயம் அவ்வாறின்றி ஏகதேசப்பொருள் மாத்திரமே சொல்லிக் கீழ்ப்படுமோ அந்தச் சமயம் மென்மையுடைய அசற்சமயம். எந்தச் சமயம் சமயங்களெல்லாஞ் சீவர்கள் கன்ம பேதத்திற்கேற்க முதற் கடவுள் நிறுத்தியனவென்னுமோ அந்தச் சமயம் வலியுடைய சற்சமயம். எந்தச் சமயம் தன்னைச்சுட்டி இவ்

வொரு சமயமே கடவுள் நிறுத்தியது, ஏனைச்சமயங்கள்
எல்லாம் மனிதர் தாமே கட்டி நடத்தின வென்னுமோ
அந்தச் சமயம் மெலிவுடைய அசற்சமயம். எந்தச்சமயம்
யாதொரு தெய்வங்கொண்டு வழிபாடு செய்யினும் முதற்
கடவுள் அவ்வத் தெய்வங்களிடமாக நின்று அவ்வழிபாடு
கொண்டருளி அருள் வழங்குவ ரென்னுமோ அந்தச்
சமயம் வலியுடைய சற்சமயம். எந்தச் சமயம் தான்
கூறும் சமய வழிபா டொன்றனையே கடவுள் கொண்டு
அருள் செய்வர் அல்லாச் சமய வழிபாடெல்லாம் கடவுள்
கொண்டு அருள் வழங்கார் அவ் வழிபாடெல்லாம் வீண்
செயல்க ளென்னுமோ அந்தச் சமயம் மெலிவுடைய
அசற் சமயம். இவையும் இவைபோல்வன அளவைகள்
பிறவுஞ் சமய வன்மை மென்மை வரையறுத்தற் கநுகூல
மாகும் பொது இலகு கருவிகளென்றறிக. நால்வகை
யோனியுள் ஒன்றிற்பட்டுப் பிறந் திறவாமை கடவுட்
டன்மை யாதலாலும், அப்படிப் பிறந்திறத்தல் ஜீவ கதி
யாதலாலும், எல்லாச் சமயப் பொருளும் அடங்கக் கூறி
அவை கூறாத நுண் பொருளுங் கூறிவைத்தல் வியாபக
அறிவுத் தன்மையாதலாலும், சில பகுதிப் பொருளே
அடங்க உரைத்து வைத்தல் சிற்றறிவுத் தன்மையாதலா
லும், அறிவின் தார தம்மியத்தினாற் பல பகுப்புடைய
மாணாக்கர் பலர்க்கும் அவரவர்க்கேற்குமாறு கலைகளைத்
தூல வருந்ததி நியாயம்பற்றிப் பருப்பொருளாகவும்
நுண் பொருளாகவும் வகுத்துக்கொண்டு நல்லறிவுச்
சுடர் கொளுத்துதல் போலப் பக்குவ பேதத்தினாற் பல
வகைப் பட்டு நிற்கும் புருஷகோடிகள் அனைவர்க்கும்
அவர் அவர்க்கு ஏற்கும் வண்ணம் உண்மை ஞானத்தி
னைத் தூல சூக்குமமாகப் பலவகைப் படுத்திக்கொண்டு
கிரமத்தில் ஞானம் விளங்கப் பெரிதருள் செய்தல் பேர
ருளும் பெருநாயகத் தன்மையுமாய் முடிதலாலும், அப்படி
யன்றி ஒரு வகுப்பார்க்கு ஓர் வகைக் கலை அறிவு கொளுத்

துதல் போல ஒருவகைப் புருஷர்கள் மாத்திரைக்கே ஒரு
ஏகதேச சமயம் வகுத்து அற்பஞானம் அருளுதல் ஏக
தேச அருளும் ஏகதேச நாயகத் தன்மையுமாய் முடித
லாலும், எல்லாத் தெய்வங்கள் இடமாக நின்று வழி
பாடுகள் கொண்டு அருளுதல் வியாபகவருட்பெருங்
குணமாய் முடிதலாலும், ஓரிடத்து நின்று வழிபாடு
கொண்டு அருள்செய்து அல்லாவிடத்து நின்று வழிபாடு
கொண்டு அருள் செய்ய மாட்டாமை வியாப்பியவருட்
சிறுகுணமாய் முடிதலாலும், இவை சமய வன்மை
மென்மைகளை உள்ளபடி இலகுவாக அளந்தறிதற்
கேற்ற அளவைக் கருவிகளாதல் காண்க.

முதற் கடவுள் புருஷர்கள் தத்துவ ஞானமெய்தி உய்
யச் சமயம் வகுத்த அநாதிக் காலத்தில் அதனை ஒன்றாக
நிறுத்தாமல் பல பேதப்பட இங்ஙனம் நிறுத்தியதென்
னையோ வெனின், ஒரு கலாசாலையிற் கற்கும் மாணாக்கர்
கள் பிறப்பினால் ஒரு தன்மை யுடையவராயினும், அறி
வின் தீவிர மந்த விளக்க பேதத்தினால் பல வேறுபாடு
டையரா யிருத்தல்பற்றி அவரைப் பல வகுப்பினராகப்
பிரித்து அவ்வகைகளுக் கேற்ப நுட்பமாகவும்பரிதாகவும்
கல்விகளைப் பலவகைப்படுத்துக் கற்பித்தல் போல,
புருஷர்கள் பிறப்பினால் ஒரு தன்மையராயினும், பக்குவ
பேதங்கள் காரணமாகத் தீவிரமாகவும் மந்தமாகவும்
விளங்கும் அறிவின் தாரதம்மிய விளக்க முடையரா
யிருத்தலினால், கருணாநிதியாகிய கடவுள் அவர் அவர்க்கு
ஏற்கும்படி நுண்பொருளுடையனவாகவும் பருப்பொரு
ளுடையனவாகவும் சமயங்கள் பல நிறுத்தினர். அதனால்
அது நீதியேயாமன்றிக் குற்றமாக மாட்டாதென்க. சிலர்
இம்முறை தெரியாமல், கடவுள் ஆதியில் நிறுத்திய சம
யம் ஒன்றே; மற்றைச் சமயங்களெல்லாம்காலந்தோறும்
மனிதர் கடவுள் கருத்துக்கு மாறாகக்கட்டி நடத்தின
என்பர். அது பொருந்தாது. என்னை? கடவுள் சர்வ

சத்தியை யுடைய சுதந்திர ராதலினால், சத்தி சிறிதுடைய சுதந்திரமில்லாத மனிதர் கடவுள் சுதந்திர சங்கற்ப சத்தியைக்கடந்து அங்ஙனம் சமயங்கள் கட்டி நடத்தக் கருவியும் இடமும் காலமும் முயற்சியும் பெறுதல் கூடாமையாலென்க. அதுவேயுமன்றிப் பக்குவ பேதமுடைய புருஷர்களைப் படிவரிசையினாலன்றி ஒரு படியில் வைத்து ஒப்ப அறிவு விளக்குதல் கடவுளின் பெரிய அருளொப்புரவுக்குக் குற்றமாயு முடியும்.

இனிச், சமயங்கள் தத்துவ ஆசார விசேட நுட்பகதிகள் பற்றிப் பேதப்படினும், தர்க்க நூல்களுக்கெல்லாம் இணங்கும் லௌகிக சித்தாந்தங்கள் பற்றியும் நீதி நூல்களுக் கெல்லாம் இணங்குங் கொல்லாமை புலாலுண்ணாமை, களவு செய்யாமை, கள்ளுண்ணாமை, பிறர்மனை விரும்பாமை முதலிய நீதிகள் பற்றியும் பேதப்படாவாம். சில மிலேச்ச சமயங்கள் முற்சொல்லிய தர்க்க சித்தாந்த விரோதமாகும் அவ சித்தாந்தங்களும், நீதி விரோதமாகும் கொலை, புலாலுணல், கள்ளுணல் முதலிய அநாசாரங்களும் சமயப் பொருளாகக் கொண்டுரைக்கும். ஆரிய கலையான சித்தாந்த அறிவுக்கும், நீதிக்கும் வெகு தூரமாய் ஒதுங்கின காரணத்தினால், அந்த அநாரிய சமயங்கள் அவ சித்தாந்தங்களையும், சீவகாருண்ணிய தரும விரோதமாகும் அதர்மங்களையும், அங்ஙனம் சமயப் பொருளாகக் கொண்டுரைத்துத் தோஷப்படுவன வாயின.

சமய வேறுபாடுடைய மனிதர்களுள்ளே மேற்சமயிகள் கீழ்ச் சமயிகளை இளைய சகோதரர்களாகவும், கீழ்ச் சமயிகள் மேற்சமயிகளை மூத்த சகோதரர்களாகவும் மதித்து, ஒருவர்க்கொருவர் அன்பு செய்தொழுகலே விவேக நெறியாம். சமய தாரதம்மிய வகை சமயிகளுக்கு அறிவொற்றுமைக்குக் காரணமாவதன்றிக் கலக காரணமாகமாட்டாது. ஒரு பெரிய கலாசாலையில்

கற்கும் மாணாக்கர்கள் அறிவு விளக்கத்தின் தாரதம்மியத்தினால் மேல் கீழாகப் பேதப்பட்டிருக்கக் காண்கிறோம். அப்படிப் பேதப்பட்டிருக்கும் மாணாக்கர்களுள் மேல் வகுப்பு மாணாக்கர்கள் தங் கீழ் வகுப்பு மாணாக்கர்களைக் குறித்து இவர்கள் மேல் வகுப்பில் வந்து நுட்பக்கலை கற்குஞ் செவ்வி என்று கூடுமோவென்று அவர் ஆக்கங்கருதி அநுகூலங்கள் செய்தலை ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்வர். கீழ்வகுப்பு மாணாக்கர்கள் மேல் வகுப்பு மாணாக்கர்களைக் குறித்து இவர் விசேட அறிவு விளக்கம் பெற்ற பெருமையினாலன்றோ மேல் வகுப்பிற் பிரவேசிக்கப்பெற்று நுட்ப வித்தைகளைக் கற்றற்கு அதிகாரிகளாயினர். நாங்களும் அறிவு விளக்கம் விரைவிற் பெற்று மேல் வகுப்பினையடைந்து அந்த வியாபக நுட்ப வித்தைகளைக் கற்கும் அதிகாரத்தினை இவர் போல் எய்தல் வேண்டுமென்று கருதி முயலுதலை ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்வர். அம் மேல் கீழ் என்னும் தாரதம்மிய வகை அவர்கள் அறிவொற்றுமைக்கே காரணம் ஆதலல்லது கலக காரணம் ஆகுதல் இல்லை. இந்த முறையினால் மேற்சமயிகள் கீழ்ச்சமயிகளைக் குறித்து இவர்கள் ஞான விளக்கம் உண்டாகி எம்மைப்போல மேற்சமயப்படி ஏறி உய்யுங்காலம் என்று சித்திக்குமோ வென்று இரங்கி அவர்கள் ஆக்கங்கருதி வேண்டும் அநுகூலங்கள் செய்து வருதலும், கீழ்ச் சமயிகள் மேற்சமயிகளைக் குறித்து இவர் தவத்தின் வலியினாலன்றோ மேலான சன்மார்க்கம் எய்திக் கரும ஞான சித்திகளில் எம்மினும் மேம்பாடுடையராயினர், நாங்களும் தவ முயற்சியினால் அம்மேற்சமயஞ் சார்ந்து கரும ஞான சித்திகள் அவர்போலப் பெரிதாக எய்தல் வேண்டுமென்று ஏக்கற்று முயலுதலுமே அறநெறியாம். இப்படிச் செய்தலை விட்டு மேற்சமயிகள் கீழ்ச் சமயப் பொய்ம்மைகளை அச்சமயிகளுக்கு முன் எடுத்துப்பேசி இகழ்ச்சி செய்து அவர்களுக்குக் கோப

மூட்டிக் கலகம் விளைத்தலும்; கீழ்ச்சமயிகள் மேற்
சமயப் பொருள்கள் தாங் கிரகிக்கக்கூடாத நுட்பமும்,
தஞ் சமயங்களிலில்லாத நூதனங்களுமாயிருத்தல்
காரணமாக அம்மேற்சமயங்களை மனம்போனபடி
தூஷித்து அம்மேற்சமயிகளுக்கு மனவருத்தம் உண்
டாக்கிக் கலாம் விளைத்தலும் ஒழுக்க நெறியாக மாட்டா
வாம். இன்னும், மேற்சமயிகள் கீழ்ச்சமயிகளுக்கு அவர்
சார்ந்து நிற்குஞ் சமயப் பொய்ம்மை காட்டி அவரை
மேலாயுள்ள தஞ்சமயங்களில் வழிப்படுத்தி உய்யச்
செய்யுங் கருத்துடையராங்கால், அவரோடு உலகியல்
ஒழுக்க வழியால் அன்புசெய்து கலந்து நட்புடையராய்ப்
பொதுநிலை நின்று நியாய நெறியால் சமய சம்பாஷணம்
மெல்ல மெல்லச் செய்து சமயப் பொய் மெய்களை உள்ள
படி அவர் தெளிய விவேகச்சுடரை அவர்க்குக் கொளுத்தி
அப்படிச் செய்தலே புத்தியாம். கீழ்ச்சமயிகள் அங்
ஙனஞ் சமய சம்பாஷணத்தினால் தங்களிடத்து உதித்துப்
பிரகாசிக்கும் விவேகக் கண்களால் தங்கள் சமயப்
பொய்ம்மையும், மேற்சமய மெய்ம்மையும் உள்ளபடி
காணப்பெறுங்கால் தஞ்சமயப் பற்றுவிடுத்து, தாம்
மெய்யெனக்கண்ட மேற்சமயஞ் சார்ந்து உய்ய முயலு
தலே அறிவாம்.

இனி, அப்படி உண்மைகண்ட பின்னும், துரபி
மானத்தினால் மேற்சமயம் பற்றி உய்ய முயலாமல் தாஞ்
சார்ந்து நிற்கும் சமயங்களே சன்மார்க்கங்களென்று
மனச்சான்றுக்கு விரோதமாகப் பொய்ப்பாராட்டுச்
செய்து மேற்சமயங்களை அவமதித்துக் கபடவொழுக்கம்
பூணுதல் பாவமாம்.

இது இங்ஙனம் நிற்க, சத்தியமிக்க மேற்சமயிகள்
சத்தியங் குறைந்த கீழ்ச்சமயங்களைப்பற்ற ஒருக்காலும்
சம்மதியார். ஆரியர்களாகிய வைதிக மேற்சமயிகள்,
இக்கலியுகத்திற் சிலர்கொண்டு அனுஷ்டிக்கும் அநாரிய

மாகிய விவிலிய சம்பந்தமான கீழ்ச்சமயங்களிற் பிர
வேசித்துக் கெடக்காண்கின்றோம். பிருகிருத சம்பந்தம்
பற்றி அக்கெடுதியைச் சுட்டிச் சில சொல்வாம். ஆரியர்
கள் சமய நூல்களாகக் கொண்ட வேதாகம முதலிய
சாஸ்திரங்கள் சித்த சுத்தியைத் தரும் விதி விலக்கு
நிறைவும், தர்க்க முதலிய கலைஞான சம்மதமும், பதி பசு
பாச பதார்த்த விசார பூரணமும், தத்துவ ஞானசித்தி
சாதன பூரணமும், சகல புருஷ பக்குவாநுகூல கரும
ஞான சித்தி முத்தி சாதனோபாய பூரணமும், சமஸ்த
ஜீவகாருண்ணிய நீதிமார்க்க பூரணமும் உடையன.
அநாரியர் சமய நூலாகக்கொண்ட விவிலிய முதலிய
நூல்கள் சித்த சுத்தியைத் தரும் விதிவிலக்குக் குறைவும்,
தர்க்க முதலிய கலைஞான விரோதமும், ஜீவேசுவர ஜகத்
பதார்த்த விசாரக் குறைவும், தத்துவஞான சித்தி
சாதனக்குறைவும், ஏகதேச புருஷானுகூல கரும சாதனோ
பாயமும், மனித ஜாதி மாத்திரமான ஜீவகாருண்ணிய
நீதி மார்க்கமும் உடையன. இந்த முறைமைகளால்
ஆரிய சமயங்களும் அநாரிய சமயங்களும் தம்முள்ளே
வித்தியாசம் அதிகம் உடையவைகள் என்பது பிரசித்தம்.

வைதிக சமயிகள் தங்கள் சமயக் கொள்கைகளோடு
இங்ஙனம் வித்தியாசம் பெரிதுடையனவாய் மிகவும்
கீழ்ப்பட்டிருக்கும் விவிலிய சமயங்களை நல்லனவென்று
பற்றுதற்கு நியாயம் சிறிதும் சித்திக்காது. இனி, ஆரிய
சமயிகளிற் சிற்சிலர் இக்காலத்தில் கீழான விவிலிய
சமயங்களிற் பிரவேசித்தற்குக் காரணம், வைதிக சமய
விதிவிலக்குக்களாகிய தருமங்கள் அநுஷ்டித்தற்கு அரிய
பண்டிதக் கொள்கையாதலும், விவிலிய சமயக்கொள்
கைகள் அநுஷ்டித்தற்கு எளிய பாமரக்கொள்கைகளா
தலும், மனம் போகுமாறு போய் இச்சா போகங்களை
அனுபவித்தற்கு அநுகூலமாய் இருத்தலுமேயாம். அநித்
தியமும், துக்கமும், இழிவும், பழியுமுள்ள பொய்ப்

போகங்களை அநுபவித்தற் பொருட்டு நித்தியமும், சுகமும், உயர்வும், புகழுமுள்ள வைதிக சமயங்களைக் கைவிட எண்ணுதல் அந்தோ! மேன்மக்களாகிய ஆரியர்களுக்கு எவ்வளவு மதிகேடு!! எவ்வளவு அவமதிப்பு!! எவ்வளவு பழி!! எவ்வளவு பாவமாம்!!

வைதிக சமயிகளுள்ளே வேறுசிலர் தரித்திரக் கொடுமையினால் அன்ன வஸ்திரம் பெற்று உடல் ஓம்பும் பொருட்டும் விவிலிய சமயங்களிற் பிரவேசிக்கின்றார். தொழின் முயற்சிக் குறைவினால் தரித்திரம் உண்டாகும். தொழின் முயற்சி செய்து பொருளை ஈட்டின் அதுகெடும். செல்வ வாழ்வு உண்டாம். இதற்குப் பயந்து சாதியாசாரம் சமயாசாரம் விட்டுக் கீழான புன்சமயங்களிற் பிரவேசித்துப் பழிபூணல் பெரியதோர் மதிகேடு! இப்படி மதிகெட்டு விவிலிய சமயங்களிற் பிரவேசித்துப் பதிதத்தன்மை யெய்தினவர்களுள்ளே ஒருசிலர், போக ஆசையும் பொருளாசையும் அநுபவத்தினாலும் பொருட்பேற்றினாலும் நீங்க, மோகந்தெளிந்து அறிவு வரப்பெற்றபின், ஆரிய மேன்மக்கட் பேற்றினையும், வைதிக சற்சமயப் பேற்றினையும் நல்வினையாற் பெற்றிருந்த நாம் ஐயோ! அற்பதுராசை தரித்திரங்காரணமாக மயங்கி, அறிவு கெட்டு அப்பேறுகளைக் கைவிட்டு, இந்த இழிந்த சமயங்களில் விழ்ந்து குலங்கெட்டோம்! குணங்கெட்டோம்! நலங்கெட்டோம்! நற்சமயங் கெட்டோம்! என்று பச்சாத்தாபப்படுகின்றனர். இவர்களுள்ளே சிலர், தங்கள் முன்னைச் சமயங்களைச் சாரக்கருதி முயன்ற வழியும், வைதிக சமயிகள் சாதிகெட்டுச் சமயங்கெட்டு நீதிகெட்டு நிலைகுலைந்து பதிதரான நீங்கள் எங்களோடு சேரவொட்டோம் என்று ஒதுக்க, என் செய்வோம்! தெய்வமே! இதுவும் படக் கடவமோ! என்று கவலைக்கடலுள் மூழ்குகின்றார்.

இவருள்ளே சிலர், உலகறிய விவிலியசமய கண்டனஞ்செய்து ஆரியர் அயிர்க்காமல் விவிலிய சமய வேடம் பெயர் மாற்றி ஆரியசமயம் வேடம் பெயர் தரித்து ஆரிய நடைமேற்கொண்டு ஒழுகுகின்றார்கள். அப்படித் துணிந்து முற்சமயப்படியேறி வாழ்பவரை ஆரியசமயிகள் அவர் இடைவழுக்குற்றெய்திய இழிவை யெண்ணிச் சமபகருமங்களில் ஒருபுறமாகக் கொள்கின்றனர். அறியாமையினால் ஆரிய சமய தரும நஷ்டமுற்றோர் அந்நஷ்டத்தினை நினைந்து பச்சாத்தாபப் படுவரேல், பிராயச்சித்த சற்கருமத்தினால் அவர் பாவங்கழுவி உய்திகூட, விதிவிலக்கு வாக்கியஞ்செய்த தரும சாஸ்திரகாரராகிய வைதிகாசாரியர்கள் ஒரு வழி விட்டார்களில்லை போலும்! காலத்துக்கேற்பச் சீலம் போற்றல் அறிந்தார் கடனாதலால், இக்காலத்து நமது வைதிகாசாரியர்கள் அத்தன்மையோர் சுத்திபெற்று ஆரியராய் வேறிருந்து சமயம்பேணி உய்தற்கோர் நல்வழியைத் தருமசாஸ்திர சம்மதமாக இக்காலத்துக்கேற்க உலகறிய விதித்தல் நலமாம். தம் பந்துக்களாகிய ஆரிய மாதராடவர்கள் தரும நெறியில் பிழைத்தால், ரகசியமாக அவர்பாவம் நீங்கிச் சாதியிலிருந்துவாழப், பிராயச்சித்த உபாயத்தால் சுத்திசெய்யும் ஒழுகலாறுகள், அங்கங்கே வைதிகாசாரியர்களால் வர்த்தமானத்திலும் அனுஷ்டிக்கப்படக் காண்கின்றோம். அவ்வாறே, இச்சமயதரும நஷ்ட மடைந்தார்க்கும் ஓர் உபாய சுத்தியை விதித்தல் அவர்க்குக் கடப்பாடாம். அச்செய்தி அவர்க்குப் புகழ்ச்சியாமே யன்றி, இகழ்ச்சியாக மாட்டாது.

முற்காலத்தும், ஆரிய சமய உண்மை தேறாமல் ஆருகத முதலிய அவைதிக சமயங்களைச் சற்சமயங்களென்று விபரீதமாகக்கொண்டு இழவூழ் வலியால் அவற்றில் புகுந்த ஆரியோத்தமர்கள் சிலர், பின்னர் ஆகூழ் உற்றுழிஉதவ அச்சமயங்களின் பொய்ம்மை கண்டு தம் முன்னைச் சமயத்துண்மை தேறிக், கடவுள் அருளாலும்

கடவுள் அருள்பெற்ற ஆசாரியர்கள் அருளாலும் அவை பற்றி உயர்ந்து, வைதிகர்களாய் மேம்பாடு பெரிதும் எய்தினார்களென்று புராணங்களும் வலியுறுத்தும்.

இனித், தஞ்சமய வுண்மை தேறப்பெறாது தீயூழ் வசத்தினால் ஆருகத முதலிய அவைதிக சமயங்களிற் பிரவேசித்த நல்லோர்க்கும், துராசை தரித்திரங் காரணமாக அநாரியமான விவிலிய சமயங்களிற் பிரவேசிக்கின்றவர்க்கும் வேற்றுமை பெரிது. அவர், தஞ்சமய உண்மை தேறாது நன்னெறி கடைப்பிடித்துய்யல்வேண்டுமென்னுங் கருத்துடையராய்க், கொல்லாமை புலால் உண்ணாமை யென்னுங் கபடசீலம் பெரிதுடைமையே பற்றி, அந்த அவைதிக சமயங்களை நன்னெறிகளென்று மயங்கிக் கைக்கொண்டவர். இவர்கள், நிலையாத பழிபடு போகத்தினையும் இழியுடலோம்புதலையும் பொருளாகக் கருதி, நிலையுள்ள புகழ் இன்பம் பயக்குஞ் சற்சமயத்தினைக் கைவிடுகின்றவர்கள். அவர், புகுந்த சமயங்கள் கொலை புலாலுணல் கள்ளுணல் என்னும் பெரும்பாவங்களை விலக்குவனவாதலால், சமயநலங் கெட்டாரன்றிக் குலநலங் கெட்டிலர். இவர்கள், புகுஞ்சமயங்கள் கொலை புலாலுணல் கள்ளருந்தல்களென்னும் பெரும் பாவங்களைத் தருமமாக விதிப்பனவாதலால், சமயநலக் கேட்டுடன் குலநலக்கேடும் எய்துகின்றார்கள். அன்றியும், அவர், தெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைக்கப் பெற்று மேம்பட்டவர். இவர்கள், சிறிது விவேகம் உதிக்கப்பெற்று மேலேவரக் கருதுகின்றவர். ஆதலால், இருவர்க்கும் வேற்றுமை பெரிதுண்டென்றறிக. கீழ்ச் சமயத்தில் இறங்கி முன்னை மேற்சமயத்தில் வருதல் மாத்திரைக்கே அப்பெரியோரை இவர்க்குத் திருஷ்டாந்தமாக உரைத்தோம்.

இனி, வைதிகர்களாகிய ஆரியசமயிகள் சமயக் கொள்கை பற்றிப் பல பேதப்படினும், வருணாச்சிரம

ஒழுக்கமுறையில் வேறுபாடு இன்றி ஒத்தநடையுள்ளவர்களாயே இருத்தலினால், அவர்களுள் தம் மேற்சமயத்தினின்றும் இழுக்கிக் கீழ்ச்சமயம் புகுந்து மேற்சமயமேற விரும்புவோர்களும், கீழ்ச்சமயிகளாய் வைகி மேற்சமயமேற விரும்புவோர்களும், விரும்பும்பொழுதே, தாங்கள் மேற்புக விரும்புஞ் சமயாசாரியர்கள் பால் அச்சமய சம்ஸ்காரம் பெற்றுச், சமயப்பிரவேசஞ்செய்து, வேறுபாடு இன்றி, அம்மேற்சமயிகளோடு கலந்து, அச்சமயிகளாய் ஒழுகுதற்குரியர்களாவர். அவர்களுக்கு மேற்சொல்லிய சங்கடங்கள் உண்டாமாறில்லை, ஆரிய சம்பந்தமுற்றுக் கொல்லாமை புலாலுண்ணாமை முதலிய சீலம்பேணி ஆரிய தேசத்தவர்களாய் வாழும் ஆருகதர் பௌத்தர் என்னும் அவைதிக சமயத்தார்களுக்கு இம்முறை ஒருவாறு ஒப்பற்பாலதன்றி, எல்லாவாற்றினாலும் ஒப்பற்பாலதன்று.

அற்றாக, ஆரியநடையோடு மாறுபட்டு அப்புறத் தேசத்தவர்களாய் வாழும் அநாரிய சமயபேதிகள் தம் விவிலியக் கொள்கைப் பொய்ம்மைகண்டு கொலை ஊன் உணவு மதுஉணவு முதலிய துராசாரமறுத்து ஆரியசமய மெய்ம்மை தேறி அவற்றுள் ஒரு சமயஞ்சாரவிரும்பின், அவ்வழி அவர்க்குச் செய்யற்பாலது யாதெனில், உண்மையில் பாஷை, சாதிபற்றிப் பேசும் விகற்பம் ஈசுரன் சந்நிதிக்கு மிக்கதூரமென்று உண்மைநூல் கூறுதலால், பக்குவமுடையராகும் அவர்க்கும் ஒருவகை சம்ஸ்காரஞ்செய்து ஆரிய சமயத்தராக்கி உய்யக் கோடலே கிருபைமிக்க ஆரிய வைதிக சமயாசாரியர்களுக்குக் கடப்பாடாம். அங்ஙனம் சமய சம்ஸ்காரம் பெற்று ஆரியசமயத்தினராய் உயரும் அந்த விவேக புருஷர்கள், ஆரியசமயம் வழுக்கி விவிலியசமயம் வீழ்ந்து அவற்றின் பொய்ம்மைகண்டு முன்னைத் தங்கள் ஆரிய

சமயஞ்சார விரும்புவார்போல, ஒருபுறமாக வைகிச் சமயவொழுக்கம் பேணுதற்குரியராவர்.

இனிச், சமயங்கள் கால பேதத்தினால் விருத்தி யெய்தியும் குன்றியும் வரும். சமயிகள் செய்து போதரும் தருமவிருத்தியும் அதர்ம விர்த்தியும் முறையே அவ் விரண்டுக்குங் காரணமாம். அங்ஙனம் ஆக்கக்கேடுகள் எய்தினும் மேற்சமயம் மேற்சமயமே. கீழ்ச்சமயம் கீழ்ச்சமயமே. அசற்சமயங்கள் அச்சமயிகளுக்கு அரசு செல்லுங்கால் விருத்தியெய்தியும் அரசு செல்லாக்கால் குன்றியும் வரும். சற்சமயங்கள் இரண்டு காலத்தும் தன்மை சிறிதும் குன்றாது ஒரு பெற்றியாகவே நின்று விளங்கும். நல்லறிவில்லாத மக்கள், அரசோடுகூடி ஆக்கமடையுஞ் சமயங்கள் நியாய பலமில்லாதவைகளா யினும் நியாய பல முடையன வென்று அவைகளைப் பாராட்டா நிற்பர். விவேகிகள் அதுபற்றி அங்ஙனம் பாராட்டல் செய்ய இசையார். என்னை?

"இருவேறு உலகத் தியற்கை, திருவேறு,
தெள்ளிய ராதலும் வேறு"

"எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"

என்னும் உண்மைபற்றித், தீயோர் ஆக்கமும் நல்லோர் நல்குரவுங் கண்டுழி, செல்வஏது வேறு ஞானஏது வேறு என்று வேறுபாடு செய்தும், ஒரு பொருளினை அதன் ஸ்தடத்தப் பொலிவுபற்றி மயங்கி வேறுபட வுணராமல் மெய்யாய் நின்ற சொரூபம் பற்றி ஆராய்ந்தும் உண்மை தேற வல்லராதலா லென்க.

இனி, வேதாகம புராண இதிகாச முதலிய சமய சாஸ்திரங்களாலும் தர்க்க முதலிய பல கலை நூல்களா

லும் நிறுத்தப்பட்டு மிக மேலாகி விளக்கமுற்றுவரும் நமது வைதிக சமயங்கள், ஆரியராகிய நம்மனோர் வேதாகம புராண இதிகாச முதலிய சமய சாஸ்திரங்களையும் தருக்க முதலிய கலை நூல்களையும் பிரீதியோடு கல்லாமையினாலும், எங்கேனும் சிலர் கற்றாலும் பிறர்க்குக் கற்பித்தலும் எல்லாரும் எளிதில் அறிந்துய்யத் தெளிவாகப் பிரசங்கித்தலும் செய்யாமையினாலும், இக்காலத்தில் வரவரக் குன்றுகின்றன. பகற் பொழுதெல்லாம் பானுவின் கிரணப்பரப்புள் அடங்கி ஒளிகுன்றி யொடுங்குந் தாரகா கணங்கள், அப்பானுவின் கிரண விளக்கங் குறையும் இராப்பொழுதில் வெளிவந்து விளங்கி வீக்கம் பெரிது காட்டுதல்போல, முன்னெல்லாம் வைதிக பானுவின் பெரிய ஞானப்பிரகாசத்துள் அடங்கி வலிகெட்டு ஒடுங்கிக்கிடந்த பரசமய கணங்கள் வைதிக சமயங்கள் விளக்கங்குறையும் அற்றநோக்கி இக்காலத்து வெளிவந்து தலையெடுப்புற்று வீக்கங் காட்டுகின்றன. அதுமட்டோ! பெருவலியுடைய மிருக வேந்தாகிய சிங்கம் அருவரை முழையில் அடங்கி யொடுங்கியிருக்கும் வலிமிக்க ஒடுக்கத் தினைக்கண்ட மரையும் மானுங் கேழலும் வேழமும் வலியில்லாத ஒடுக்கமென்று விபரீத சிந்தனை செய்து, 'இதனோடு பொருது வென்றி யெய்துவ' மென்று குறித்துப் பகைத்து எதிரேறுதல் போலக், காலங்கருதியிருக்கும் வைதிக சமயங்களின் சூழ்ச்சி பொருந்திய மாட்சிமை யொடுக்கத்தைக்கண்ட பரசமயகணங்கள், வலியில் ஒடுக்கமென்று விபரீத சிந்தனை செய்து 'இவற்றோடு பகைத்துப் பொருது வென்றியெய்துவம்' என்று குறித்துத் தருக்கிச் சொற்போர் புரிய முற்படுகின்றன. இனி, அரண்வலி மிகவுடைத்தேனும், அதன் அகத்திருக்கும் வீரர் மனவலி குன்றிச்சாம்பின், அது வலி அழிவெய்தும். அரண்வலி மிகவுடைத் தன்றேனும், அதன் அகத்து இருக்கும் வீரர் மனவலி யுற்று முயலின், அது வலிமிக

வுற்று நிலைபெறும். அதுபோல, நமது வைதிக சமயங்கள் எல்லா நலனும் எல்லா வலியு முடையன வேனும், வைதிகர்களாகிய நம்மனோர், வைதிக சமய சாஸ்திரங்களை யும் தருக்க முதலிய கலைநூல்களையும் பிரீதியோடு கற்றும், பிறர்க்குக் கற்பித்தும், எல்லாரும் எளிதில் அறிந் துய்யப் பிரசங்கித்தும், சமய விருத்தி செய்யாமல் சோம் புற்றிருப்பின், மெய்விளக்கங் குன்றுவனவாம். அசற் சமயங்கள் நலமும் வலியும் இல்லனவேனும், அச்சமயிகள் அச்சமய நூல்களைப் பிரீதியோடு கற்றும் கற்பித்தும் பிரசங்கித்தும் ஊக்கத்தோடு சமயாபிவிருத்தி செய்து வரின், மெய்ம்மையுடையனபோல விளக்க முறுவனவாம். இங்ஙனமாகலின், வைதிக சமயங்களின் விளக்கக் குறைவு அவற்றின் வலிக்குறைவால் நேர்வதன்று, சமயிகள் முயற்சிக் குறைவாற் றானே நேர்வதா மென்றும், அசற் சமயங்களின் விளக்கம் அவற்றின் பொருள் வலியால் நேர்வதன்று, சமயிகள் முயற்சியினால் நேர்வதேயா மென்று முணர்க.

இனி, நம்முயிர்க்கு உறுதிதரும்பொருட்டுப் பெருங் கருணைத் தடங்கடலாகிய முதற்கடவுள் நிறுத்திய வைதிக வருட்பெருஞ்சமயங்கள் விளக்கங் குன்றாமல் அவைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்தல் நாமெல்லாம் அத்தியா வசியகம் செயற்பாலதாம் பரமபுண்ணியமாம். இனி, வைதிகர்களாகிய நாம் அத்தியாவசியகம் செயற்பாலன வாகும் சமயஸ்தாபன கருமங்களாவன; வைதிகசமய நூல்களையுந் தருக்க முதலிய கலைநூல்களையும் நன்றாகக் கற்றல், கற்பித்தல், பிரசங்கித்தல், இலக்கண அமைவும் நியாய பலமும் பொருந்த வைதிக ஸ்தாபன கிரந்தங்கள் பரசமய கண்டன கிரந்தங்கள் இக்காலத்துக் கேற்பச் செய்தல், பழைய வைதிக சமயஸ்தாபன கிரந்தங்களும் பிறவும் இறந்துபோகாமல் பாதுகாத்தல் முதலியனவே யாம்.

மிடிகாரணமாக அல்லது பகை காரணமாகத் தங் குடி கெட வந்தவிடத்து, அம்மிடி பகைகளைத் தீர்த்துக் குடியை யோம்புதல், அக்குடிப்பிறந்த நன்மக்களுக்குக் கடனும்; அதுபோலவே, சமயநூல் அறிவு பேணாமை காரணமாக அல்லது பரசமயவாதிகள் வாதப்போர் காரணமாகத் தஞ்சமயங் குன்றவந்தவிடத்து, சமயநூல் அறிவை அபிவிருத்தி செய்தும் பரசமய கண்டனஞ் செய்தும் தஞ்சமயத்தை யோம்புதல், அச்சமயத்துப் பிறந்த விவேக புருஷர்களுக்குக் கடனுமன்றே!

இனிக், குலத்தைக் காப்பாரைக் குலத்தாரே தெய்வ மாகக்கொண்டு வழிபடுவர்; சமயத்தைக் காப்பாரைச் சமயத்தவரெல்லாரும் தெய்வமாகக்கொண்டு வழிபடா நிற்பர். குலங்காப்பவர் புகழ் குலமுள்ளவரையும் நிற் கும்; சமயங்காப்பவர் புகழ் உலகமுள்ளவரையும் நிற் கும். இவர்க்கு உண்டாகும் இம்மைப் பயன் அளவு இவ்வளவாயின் மறுமைப்பயன் அளவு சொல்லி முடியுமோ!

இன்னும், இவ்வுலகத்திலே மாநுடர் ஒவ்வோர் தொடர்ச்சிபற்றிச் செய்துபோதரும் அபிமானங்கள் சாதியபிமானம், தேசாபிமானம், பாஷாபிமானம், சம யாபிமானமெனப் பலவகைப்படும். அவற்றுள், சாதி யபிமானத்தினை நோக்கத் தேசாபிமானமே உயர்ந்தது. சாதியபிமானம், தேசாபிமானம், பாஷாபிமானங்கள் உயிர்க்குப் புறம்பாயுள்ள ஒவ்வோர் பொருள்பற்றி உயிர்களிடத்து நிகழுங்குணங்களாம், சமயாபிமானம் உயிர்க்குயிராகிய கடவுள் சம்பந்தங் காரணமாக உயிர் களிடத்து விளங்கும் ஞான குணமாம். ஆதலால், மனிதர் மற்றை அபிமானங்களினும் சமயாபிமானத் தினையே அதிக சிரத்தையோடும் பெரிதுபோற்றி ஒழுகு தல் வேண்டும்.

இனித், தஞ்சமயங் குன்றவருமிடத்து அது அபிவிர்த்தி யெய்துதற்கு வேண்டும் முயற்சிகள் செய்யாது சும்மாவிருந்துகொண்டு நாம் சமயாபிமானம் பெரிதுடையோமென்று வாயால் வெறுஞ்சொற் பிதற்றித் தம்மைத் தாமே மதித்து இறுமாப்படையும் வெறுஞ்செம்மாப்பு நாடகமா மன்றிச் சமயாபிமான மாகாது. சமயப்பிரதிஷ்டை ஏனைப்பிரதிஷ்டைகளின் மேம்பாடுடையதென்பது, சாதிப்பிரதிஷ்டை தேசப்பிரதிஷ்டை பாஷைப்பிரதிஷ்டை செய்த மேலோர்களை நோக்கச் சமயப்பிரதிஷ்டை செய்த மேலோர்களைப் பிரித்து மிக மேலோர்களாக வைத்து வழிபடும் உலக அனுஷ்டானத்தினாலும் இனிது விளங்கும்.

இன்னும், சமயவழி நின்று தம்மை வழிபட்டு உய்தற்கே பக்குவ மிக்க உயிர்களுக்கு அருமையான மாநுடப்பிறவி கடவுளாற் கொடுக்கப்படுவதாம். அவ்வருமையான மாநுடப்பிறப்பினை எய்திய மனிதர் சமயவழிநின்று தெய்வம் வழிபட்டு இருமை இன்பமும் பெற்றுய்தற்கு வாய்ப்புடைய கருவியாகும். அதனை துர்வினியோகஞ் செய்வாராயின், அப்பிறப்பு அவர் தமக்குப் பயன்படாமல் கொன்னே கழிந்து அழிவெய்துவதாகும். இனி, அப்பிறப்புப் பின்னர் எய்தலோ மிக அரிது, ஆதலால், கடவுள் அருளால் அரிய மக்கட்பிறப்பெய்திய புருஷர் அப்பிறப்புத் தமக்குப் பயன்படும் பொருட்டுக் கடவுள் தமக்கு அருளிய சமயங் குன்றாமல் அதனைப் பெரிது போற்றி நின்று அதன் வழிநடந்து அவர் அருளால் இருமை இன்பம்எய்த முயலுதலே விவேகமாம். இனிச் சமயநடை விரும்பாது பிராகிருத நடை மேற்கொண்டு ஜீவிக்கும் மனிதர் பிறப்பான் மக்கள் போலக்காணப்படினும், தம்முயிர்க்குறுதி பேணு

மையால், தம்முயிர்க்குறுதி பேணும் விவேக முயற்சியில்லா மிருகங்களோடு ஒப்ப மதிக்கப்படுவரன்றிப் புகழுடைய மக்களாக மதிக்கப்படமாட்டார்.

இனிச்சமயநெறி சாராது நாஸ்திகம் பேசி உலக வாழ்வினையே பொருளாகக்கொண்டு ஒழுகும் மக்களும் சிற்சிலர் உலகத்துளராகலின், மக்கட் பிறப்புச்சமயஞ் சார்ந்து அனுஷ்டித்துத் தத்துவ ஞானமெய்தி வீட்டின்பம் அடைதற்குச் சாதனமாகக் கடவுளாற் கொடுக்கப்படுவ தென்பது பொருந்துமாறு எப்படியெனின், அது பொருந்துமாறு சொல்லுதும் :— நாஸ்திகம்பேசி உலகமே பொருளாகக்கொண்டு வாழும் மக்களும் சமயஞ்சார்ந்து நிற்கும் மக்களென்றே கொள்ளப்படுவர். பதி பசு பாச பதார்த்த சொரூபம் தெரியமாட்டாது நாஸ்திகம் பேசுதல் மாத்திரையால் அவரைச் சமயஞ் சார்ந்து நிற்கும் மாந்தரல்லரென்று கொள்ளுதல் அடாது. என்னை? அவர் காட்சி என்னும் பிரமாணமும், ஸ்தூலபூதக் கடவுட் பதார்த்தமும், அப்பூதக்கூட்ட விகாரமாகிய ஜீவான்ம பதார்த்தமும், பூத காரியமாகிய பல தாத்துவிக பதார்த்தங்களும் ஜீவாத்ம இம்மைப் பந்தமுத்திச் சிறுகொள்கையும் இவ்வுலக வின்ப சாதன மாகும் லௌகிக தர்மஅநுஷ்டானங்களும் மெய்யென்று சமயங்கொண்டு அனுஷ்டிப்பர். அவர்கொள்கை உலகாயத சமய மெனப்படும். உலகாயதம் இகபோகங்களிற் கழிபெரும் பற்றுடைய பிராகிருதர் பொருட்டுவேண்டப்பட்டுச் சமய சோபான வரிசையில் முதற் சிறு சோபான மாக நிறுத்தப்பட்டதொரு சமயம்.

இனி, மனிதர்கள் இகபோக வாசைமிக வுடையராங்கால் உலகாயத சமய நிலையுடையராயும், இகபோக வைராக்கிய முதிர்க்கப்பெற்றுப் பரமார்த்திக ஒழுக்க விருப்பமிக வுடையராங்கால் உலகாயத சமயத்தரல்ல

ராய் மேற்சொல்லிய சமய வேறுபாடுகளுள் ஏற்பதொரு சமயநிலை யுடையராயும் இருப்பர்கள். ஆதலால், மக்களுக்கு உலகாயத சமய வொழுக்கம் மற்றைச் சமய வொழுக்கம்போல ஒரு நிலையுள்ள சமய வொழுக்கமாக மாட்டாது. இச்சமய வொழுக்கம் பெரும்பான்மையாகப் புறப் புறச் சமய வகுப்பார்களிடத்துப் புத்தி சலனங் காரணமாக நிகழ்வதொரு ஞானாபாச குண வியாபார மாதலால், அது அந்தப் பிராகிருத சாமானிய சமயங்களின் ஆபாசமாய் அவற்றின் இறுதிக்கண் வைத்து எண்ணப்படும். இந்த நியாயங்களால், அந்த நாஸ்திக வாதிகளும் சமயச் சார்புடையவர்களே யென்றும், அதனால் மனிதப் பிறப்புச் சமய அநுஷ்டானம் பேணி உய்தற் பொருட்டே அறிவு விசேடமுடைய உயிர்களுக்குக் கடவுளாற் கொடுக்கப்படுவதொரு உயர் பிறப்பென்பது பொருத்தமுடைத்தென்றும், சமயச் சார்பில்லா மாந்தர் உலகத்தில் அரியரென்றும் ஒருதலையாக அறிக.

இனிப் புத்தர், ஆருகதர், சாங்கியர், மீமாஞ்சகரும் பிறரும், நித்தியா நித்திய பதார்த்த இலக்கணங்களும் பந்தமுத்தி இலக்கணங்களும், உண்மையாக அறிய மாட்டாத நாஸ்திகர்களே யாயினும், அவரெல்லாம் நான்கு பூதங்களுக்கு மேலாகச் சூக்கும பதார்த்தங்களுண்டென்று நிச்சயிக்க வல்லராதலாலும், உலகாயதர் நான்கு பூதங்களுக்கு மேலாகச் சூக்கும பதார்த்தமுண்டென்று நிச்சயிக்க வல்லரல்ல ராதலாலும், அறிவுடையோர் உலகாயதரையே நாஸ்திகரென்று பெரும் பான்மைபட வழங்குவா ராயினரென் றுணர்க.

இனி, இக்காலத்தில் வேதசமாசத்தார், பிரமசமாசத்தார் என ஆரியர் சிற்சிலர் தோன்றித், தாம் தாம் யுத்தியிற் புதிதாகச் சில கொள்கைகள் கற்பித்து, வைதிக சமயக் கொள்கைகளோடு அவைகளைக் கலந்து புதிய சமயங்

ள் சில உண்டாக்கி, அவைகள் வைதிக சித்தாந்தங்களாகுமென்று, அங்கங்கே நாட்டமுயல்கின்றார். அப்புதுச்சமயங்கள் யுத்திகளென்று கற்பித்துக் கூறும் கொள்கைகள், அங்காங்கி பாவமும் ஐக்கிய பாவமும் உடைய வைதிக கருமகாண்ட ஞானகாண்ட அநுஷ்டானங்கள் தம்முள் ஒன்றற்கொன்று ஐக்கியம் இல்லாதனவென்று மாறுபட அந்தச் சித்திரம் விளைத்தலாலும், ஞானாங்கமான கர்ம நஷ்ட முண்டாக்கலாலும், ஞானப்போலியைத் தத்துவஞானமென்று சொல்லுதலாலும் புறப் புறச் சமயச்சார்பாயுள்ள அநாரிய விவிலிய சமயக் கலப்புடையவைகளாய் இருத்தலாலும், அச்சமய ஸ்தாபனங்கள் ஆரிய வைதிக சமய ஸ்தாபனங்கள் ஆகமாட்டா. ஆதலால், வைதிக மேன்மக்கள் ஆராய்ச்சியின்றித் தஞ்சமய நிலைவிட்டுச் சடுதியில் அவற்றிற் பிரவேசித்தல் புத்தியாகாது. இன்னும், இக்காலத்துப் பரதகண்டத் தப்புறத் தநாரியர் சிலர் தமது விவிலிய சமயங்களின் பொய்ம்மை தேறி அவைகளை மறுத்து நீக்கிவிட்டு, அவைதிக புத்தசமயக் கொள்கைகளை வைதிக பாதஞ்சல வியாச சித்தாந்தங்களோடு கலந்து, புதுச்சமயம் ஒன்று கட்டி அங்கங்கே போதிக்கின்றனர். அநாரிய ராகிய அவர் தம் விவிலிய சமயப் பொய்ம்மை தெளிந்து ஆரிய சமயங்களைக் கடைப்பிடித்து அவை நல்லன வென்று போதிக்கத் தலைப்பட்டது வியக்கற்பாலதொரு விவேக முயற்சியேயாம். ஆயினும், அந்த அநாரிய விவேக புருஷர்கள் அறியாமையினால் அவைதிக சமயமான புத்த சமய சித்தாந்தங்களையும், வைதிக, பாதஞ்சல, வியாச சித்தாந்தங்களையும் ஒன்றெனக் கொண்டு போதிக்கின்றனர். அதனால், அவைதிக சமய சாங்கரியமுற்றுத் தோஷப்படும் அவர் வைதிக போதனையை நம்மனோர் அங்கீகாரஞ்செய்து பாராட்டுதல் தக்கதன்று, வைதிக சமய நஷ்டத்தினைத் தமக்கு விளை

விக்கும் இந்த நூதன சமயங்களை வைதிக சமயங்களென்று நம்மனோர் அங்கீகாரஞ் செய்தற்குக் காரணம் தங்கள் வைதிக சமய சாஸ்திரங்களைக் குருமுகமாக நன்கு கற்று அவற்றின் உண்மை காணப் பெறுமையேயாம். அது நிற்க.

இனி, வைதிகசமயிகள் தம்முள் முரணிச் சமய வாதப்போர் செய்தல் தகுதியாகாது. வைதிகசமயிகள் ஈசுரன் ஆத்மா ஜகம் பந்தம் முத்தி என்பனவற்றின் ஸ்தடத்த சொரூப இலக்கண விவகார வேறுபாடுகள் பற்றிப் பல்வேறு சமயப் பகுப்பினராயிருப்பினும், சைவம் ஸ்மார்த்தம் வைஷ்ணவம் மாத்துவமென்னும் நான்கு பெருஞ்சமய வரம்புட்பட்டு நடப்பர். இந் நான்கு சமயங்களும் அநாதி வைதிக சித்தாந்த வித்தைகளையும் அவற்றின்வழிவந்த கலைகளையும் மூலமாகக் கொண்டு போதருவனவாம். ஆதலால், இவர்கள் தாந் தாந் தழுவிய சமயங்களின் தாரதம்மியங்களை விசாரஞ் செய்ய விரும்புங்கால், பகைவர்போல மாறுபட்டுக் கலாய்த்தலை யொழிந்து, நட்டார்போல அறிவொற்றுமை யுற்றுக் கலந்து பிரமாணவரை நின்று, தங்கள் சமயதாரதம்மிய விசாரஞ் செய்தலே விவேகமாம். இவ்வாறு செய்தலை யொழிந்து, ஒருவரோடு மற்றொருவர் சமயாபிமானப் பகைமேற்கொண்டு, தெய்வநிந்தை பெரியோர் நிந்தை சாஸ்திரநிந்தை பெரிதுஞ்செய்து பிளவுபட்டு வலியழிந்து, அவைதிக அநாரிய சமயப்பகைவர்கள் தம்முட்புகுந்து தம்முரிமைப் பெருநிதிகளை வௌவிக் கேடுகள் உண்டாக்குதற்கேதுவாகும் உட்சமய கலாம் விளைத்தல் விவேகமன்று. ஒரு குடிப்பிறந்த மேன்மக்கள் தம்முள்ளே நேர்ந்த ஒரு விவகாரங் காரணமாக வாதி பிரதிவாதியென இருபகுதிப்பட்டு நியாய வாதந் தொடுப்பரேனும், விவகாரம் தமக்கு அநுகூலமாதற்கு

ஏதுவாகும் மரியாதையுடைய நியாய கதியினையே தமக்குப் பற்றாக நாடிக்கொள்வர். அதுவன்றி, விவகாரப் பிரதிகூலமும் உரிமை நஷ்டமுமுண்டாதலோடு பகைவர்கள் உட்புகுந்து தம்மை அடிமை கோடற்குக் காரணமாகும் மரியாதையில்லா அநியாய வாதத்தினைத் தமக்குப் பற்றாகக்கொள்ளமாட்டார்.

இனி, வைதிக சமய பரிபாலன விரதம் வைதிக நாற்பெருஞ்சமயத்தாரெல்லாரும் பொதுவாக அனுஷ்டிக்கற்பாலதொரு பரம தருமமேயாம், ஆயினும் வைதிகசாஸ்திரங்களில் வல்லராய் வைதிகசமய நாயகத் தன்மை பூண்டு வாழும் வைதிகாச்சாரியர்களும் வித்துவான்களும் இந்த வைதிக சமய பரிபாலனவிரதத்தினை மற்றையோரினுந் தமக்குப்பெருங்கடப்பாடாகவும் சிறப்பாகவும்கொண்டு அநுஷ்டித்தல்முறையாம். வைதிக சமயபரிபாலனத்தினை இவ்வாறு கொண்டு அநுஷ்டிக்கும் வைதிகாசாரியர்களும் வித்துவான்களுமே வைதிக மகா ஜனங்களால் கருணை வள்ளல்களென்று போற்றி வழிபடத்தக்கவராவர்.

சமயவியற்கை பலவும் தெளிவாகத் தொகுத்தெடுத்து இங்ஙனம் உரைத்தோம். சமயங்களின் சிறப்பியல்களை இதன் கண் விதந்தெடுத் துரைத்திலேம், அவைகளை விரிந்த சைவ சித்தாந்த நூல் உரைகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்க.

சமயம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திராவிட மாபாடிய கர்த்தராகிய

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் துதி.

கருணைபொழி திருமுகத்திற் றிருநீற்று நுதலுங்
கண்டாரை வசப்படுத்தக் கனிந்தவா யழகும்
பெருமைதரு துறவோடு பொறையுளத்திற் பொறுத்தே
பிஞ்ஞகனார் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
மருவினர்க ளகலாத ஞானமே வடிவாம்
வளர்துறைசைச் சிவஞான மாமுனிவன் மலர்த்தாள்
ஒருபொழுது நீங்காம லெமதுளத்திற் சிரத்தில்
ஓதிடுநா வினிலென்று முன்னிவைத்தேயுரைப்பாம்.

— தோட்டிக்கலை

மதுரகவி **ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய முனிவர்.**

உ

சிவமயம்.

ஆதீன வெளியீடுகள்.

1. முத்திபஞ்சாக்கர மாலை — பதவுரையுடன்.
   பஞ்சாக்கர தேசிகர்மாலை- ,,
2. ஞானபூசாவிதி — பழையவுரையுடன்.
3. நல்லூர் மாசி மகோற்சவ வைபவம்.
4. மண்ணிப்படிக்கரை ஸ்தல மகாத்மியம்.
5. காருண்யாமிர்த தீர்த்த மகிமை.
6. இராமாயண தாற்பரிய சங்கிரகம் உரையுடன்.
7. ஸ்ரீமாதவச்சிவஞான சுவாமிகள்மீது
   தோத்திரப்பா உரையுடன் (முதற்பாகம்)
8. சிவஞானபோதம் - சூத்திரமூலமும் - உரையும்.
9. சித்தாந்த மரபு, சித்தாந்த மரபுகண்டனம்,
   சித்தாந்தமரபு கண்டன கண்டனம் :
   குறிப்புடன்.
10. ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்தி மும்மணிக்கோவை.
11. திருநெல்வேலித் தேவாரப்பதிகம் உரையுடன்.
12. ஸ்ரீமாதவச்சிவஞான சுவாமிகள்மீது
    தோத்திரப்பா உரையுடன் (2-ம் பாகம்)
13. சைவசமயம்.
14. பஞ்சாக்கர தேசிகர் அந்தாதி—உரையுடன்.
15. சித்தாந்தப் பிரகாசிகை — குறிப்புடன்.
16. சுதந்திரத் திருநாள்.

17. கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது
— உரையுடன்.

டாக்டர், ஸ்ரீமத் உ. வே. சா.

18. திருச்செந்தூர் — கடற்கரை முருகர்கோயில் (ஆங்கிலம்)

19 ஞான சூடாமணி.

20. சிவஞானபோதம்

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சிற்றுரை. (அச்சில்)

21. சுவாமிநாத தேசிகர் பிரபந்தத்திரட்டு (அச்சில்)

22 பூப்பிள்ளை அட்டவணை, ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரசிந்தனை. ஞானபூசாவிதி. (வசனம்)

23. சதமணிக்கோவை - பழைய பொழிப்புரையுடன்

24. திருவள்ளுவ நாயனாரும் பெரிய புராணமும். (ஆராய்ச்சி)

25. சமயம். (ஸ்ரீ சபாபதி நாவலர்)

26. திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் கலம்பகம் குறிப்புடன். (அச்சில்)

குறிப்பு :— வெளியீடு வேண்டுவோர் ஆதீன வித்துவானுக்கெழுதிப் பெறவேண்டும். மானேஜ்மெண்டு ஆபீசுக்கு எழுதினால் கவனிக்கப்படமாட்டாது. போதிய தபால் பில்லையும் அனுப்பப்பட வேண்டும். பதில்தெரிய வேண்டுமாயின் ரிப்ளைகார்டில் எழுதுக.

❋

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர் பிரஸ், கும்பகோணம்.